

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 78.

Z KRAKOWA DNIA 30 WRZESNIA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 22 Września.

Ślós wnie do Ustawy konstytucyjney i Statutu organicznego o Reprezentacyi Narodowey, z owodu zbliżania się epoki zwołania z gromadzen politycznych, a rząd wielu przedmiotów rychley deczyzi Senat w przepisany m k mplecie wymagają, tych zastępujący Prezes Senat ma honor wezwać JWW. Senatorów, aby naydaley na dzień 1 Października r. b. do Warszawy niezawodnie zjechać się raczyli.

W Warszawied. 15 Września 1821 r.
Małachowski, S. W.

Komiszya Rządowa

Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Uczuciem litości i miłością bliźniego tchnące osoby, powzięły w Państwie Rossyjskiem myśl otworzenia składki na wsparcie nieszczęściem zaginionych rodzin Greckich, które powszechnem zniszczeniem z odczynny wygnane, przylotku w granicach Cesarstwa Rossyjskiego sukali.

Zamiar ten potwierdzając N. ysaioń. ev. aży Cesarz poruczył onego do skutku przy-

prowadzenie. W tym celu JW. Senator Hr. Nowossilzoff udzielając Rządowi Królestwa uczynioną do siebie przez Xcia Galicya, Ministra Oświecenia w państwie Rossyjskiem, odczwę, wezwał o wydanie stosownych rozporządzen.

Uczestnictwo do tak chwalebnego, a miłością i dzkości hachnionego zamiaru aby w Królestwie Polskem spodziewanym skutkiem uwiecznzone zostało, Kommissyia Rządowa S raw wewnętrznych i Policyi na mocy odebranego od Xcia Namiestnika Krolewskiego polecenia, lubo już wydała stosownę do W i d z k aw t y c h wezwanie, ogłasza niniejsze o wiadomienie, aby one każdy mieszkaniec Królestwa czytając, znalazł sposobność współubiegania się do szel chetnego czynu, za którym do sere Chrześcijańskich tak silnie pobudki, litości, winney nieszczęśliwym, przemaswiałą.

Ofiary składane będą w stolicy przez Urzędników we wszystkich Biórach Rządowych, przez Obywateli w Urzędzie Muncypalnym i u Kommissarzy Cyrkulowych; po W o i e n ó d z t w a c h u Kommissarzy Obwo-

dowych i po parafiach; co jak nayedogodniej dla oddających urządźć Kommissyie Woiewódzkie odebrały polecenie.

W Warszawie d. 18 Września 1821 r.

Minister Prezdniący

(podp:) T. Mostowski.

Sekretarz Jeneralny

(podp:) Aug. Karst.

*Pogrzeb Stanisława Hrabi Potockiego,
Prezesa Senatu.*

Dnia 18 b. m. złożone zostały w groble obok zwłok braterskich śmiertelne zwłoki J.W. Stanisława Hr. Potockiego Prezesa Senatu, następującym obrządkiem: O godzinie rotęy zrana przybyli do Wilanowa J.W. JXiądz Hołowczyński Arcybiskup Warszawski, Prymas Królestwa Polskiego, J.W. JXiądz Biskup Płocki, Prałaci i Kanonicy Kapituły Warszawskiej, niemniej Duchowieństwo świeckie i zakonne do 60 osób wynoszące. JO. Xże Namiestnik Królewski smutną tę uroczystość bytnością swoją zaszczycił. Wszyscy przytomni w Warszawie Senatorowie, Ministrowie, wielu z Rady Stanu, Członki Kommissyi Edukacyney, wielu Jenerałów, Professorów Uniwersytetu i Liceum, przyjaciele, znajomi, mnoga liczba uczniów, pośpieszyli tę ostatnią usługę oddać zmarłemu. Skoro czas odszedł, udał się J.W. JXiądz Prymas do sali, w której ciało złożonem było, i gdzie od Soboty odprawiały się ciągłe wigilie i Msze święte. Po odprawionych żałobnych obrządках, Studenci Warszawscy pamiętni pieczołowitej nad niemi opieki dawnego Ministra Oświecenia, nie dopuścili żadnym nieść trumnę zmarłego. Otaczali ją Senatorowie. JXiądz Gajorowski Proboszcz Powsinski przy

wyprowadzeniu tklivą miał nader żalobną przemowę. Ruszył smutny orszak do Kościoła, a za nim domownicy i gromady włościan płci oboiej, &c. &c. W Kościele rzęśsto oświeconym, całkiem kirem czarnym okrytym, po odśpiewanych przez Duchowieństwo modlitwach, miał Mszę świętą z dobraną muzyką J.W. JXiądz Prymas, czułe i wymowne kazanie JXiądz Kotowski Proboszcz Piaszczewski. Rozżalone zgromadzenie gorące do Boga za tak przykładnego obywatela modły żalobne przerywały łkaniem. Może pompa i okazałość otaczać śmiertelne zwłoki potężnych, lecz lzy rzewne cnotie tylko, zaśliadze i dobroci towarzyszą do grobu. Po skończonym około godziny perwszey obrządku, zaproszone przez brata zesłego J.W. Jana Potockiego Duchowieństwo i przytomni do palacu na obiad. Cyprysy i wieńce dębowe, cała tey smutney uczty ozdoba, przypominały jaki iszt koniec nayzasłużenszych.

Nientuleni po stracie tak ciężkiej, tak nienagrodzoney, pozostała żona i syn, nie mogli tak srogiemu dla serc ich obrządkiwi bydź przytomnemi.

Przytomny.

Do Redakcyi Gazety Warszawskiej.

Ubył bardzo znakomity członek społeczeństwa Polskiego; należał on do rzędu niemnogh mężów, którzy z wielką względów wyprzedzią współczesnych i adaia się, a może w słodkich omamieniach swoich i sami mniemali należeć do powszechnie już oświeconego wieku. Jednakże o nim, straconym teraz z toru życia, mało kto wkrótce wzmiankę uczyni. Widzieliśmy te martwe zwłoki Stanisława

Potockiego, które przed kilką dniami jeszcze, ożywia! niepospolity umysł, zdobyły rozliczne wiadomości, utrzymywały grzeczność i dowcip, zamieszkała wymowa, zajmowały i przyznawały sobie wyzwolone sztuki. Biegła w żyłach jego krew uzaczniona, los go w dostatki i godności obdarzył. Tyle zalet i przyniotów powinien mu były szeroko pozyskać przywiązanie i uwielbienie, a oraz wznieść drobne zayrzenia, ułomności ludzkiej właściwe. Lecz te, równająca śmierci potęga zatarła; żal tylko wielkiej straty i poważenie powszechne zostają.

Pomniki wdzięcznego i żywego, zwłaszcza dla czynów rycerskich w obronie oyczyny, niesienia, wznoszą się w ogromnej mogiły, albo w ozdobne z marmuru i spiżu utwory. Pamiętki serca dla mężów w zawodzie cywilnym lub naukowym zastużonych, skromnie wyrazić się dają. Niech w tym Gucinie, w którym Stanisław Potocki ostatnich dni swoich z upodobaniem pośród szczodrot powabnego przyrodzenia dopędzał, wierzbowym płotem ogrodzony będzie plac wspomnienia! Niech tam w przyszłej jesieni i w następnym wiosnie, w koło nieozdobnego na glazie nagrobka, godzi się przylaciółom, lub wielbicielem jego, zanieść i zasadzić w rządach i odstęпах ku temu przeznaczonych, każdemu po jednym drzewku bądź owocowem, bądź leśnem, i te przez dwa lata pielegnować; niech na blisko przygotowanym kamieniu, imiona ich wyryte być mogą! A ponieważ śmierć, dwóch znamienitych braci w jednym połączyła grobie, niech i drugie drzewo wolno będzie wspomnieniu Ignacego Potockiego poświęcić od tych, w których sercu jeszcze to lube czuwa

wspomnienie. Niech tym sposobem wkrótce, drogim i żalowanym ceniom winien będzie przechodzić, dobroczynne i cienie i owoce! A gdy te przez nas teraz zasadzone, w kolei swojej, pod ręką czasu, podać kiedyś będą miały, długoletnie iabłonie i dęby odwieczne; może się znaydzie w tej starowna ręka, która ten łatwy hold przywiązania, oraz szacunku przodków odnowi, i dalszym prześle potomkom. Innego to przypodobienia nie wymaga, jak tylko, aby strapiona właścicielka Gucina dozwoliła ogłosić, iż tam plac wspomnienia odznaczony i przygotowany będzie.

Po skończonych obrotach i popisach iesiennych, pułki, które stały obozem pod Warszawą, wracają już od dłużej wczorajszego na leże zimowe. †

Z Paryża d. 12 Września.

Xiążę Demetry Komneus czyli Komnens, kawaler orderu S. Ludwika i marszałek polny Francuzki, którego bałeczne doniesienia do Piemontu przeniosły, lecz on spokojnie w ulicy S. Dominika w Paryżu mieszkał, d. 7 b. m. umarł, a d. 10 uroczyste z honorami wojskowemi pochowany został. Jak zapewniali rzeczony Xże był iedynym prawym potomkiem niegdy Cesarzkiej rodziny Komneów i był w r. 1783 od Dworu Francuzkiego takim uznany. Zostawił między innemi brata Hr. Etienne i siostrzenicę Xiężną Abrantes. Oddalił się z Francyi w r. 1791 i zawsze był do sprawy Burbonów przywiązany. Herb jego składał się z orła w złotym polu i Cesarzkiej korony, ob-

wiedziony palmami i napisem: *Fama manet, fortuna peret.* (Sława pozostaje, szczęście przemija.) Umarł w 72 roku życia, i jako potomek niegdy Cesarzów miał tu prawo jeżdżenia w Krolewskich powozach, był przyacielem nauk, umiał doskonale języki dawny i nowo-grecki i był bardzo pobożny.

Monitor zawiera następujący artykuł: "Gdy niektóre osoby religijne i filantropiczne myśli wystawiają, dla usprawiedliwienia powstania Greków i zjednoczenia im pomocy, zdają się wcale z przeciwney strony uważać władcących łosami narodów względem spraw Tureckich i zawodzących w swej polityce. Zapewniają, że Rosyianie (co dotąd nie nastąpiło) przeszli za Prut, ale że wniście ich na ziemię Turecką nie przetrwiebnydymuley szczęśliwie zachodzących stosunków pomiędzy wszystkimi ładowami Mocarstwami. Oczekują oświadczenia od Dworu Rosyjskiego, w którym Cesarz Alexander w obliczu całej Europy wyrazi, że działania Rosyjskiego woyska w Turczach taki sam cel mają, jak osadzenie Neapolu przez woyska Austriackie; że dalekim jest od wspierania Greków w ich powstaniu przeciw ich Monarsie, starać się owszem będzie przywieść ich do posłuszeństwa prawey władzy, Portę zaś nakłonić do ścisłego zachowania traktatów, i że niema na celu zdobyczy. Wychwalają piękne czasy Greków, lecz zapomnieli o ich obyczajach, o ich występkach, o ustawicznej niezgodzie i o wszystkich przyczynach, przez które dostali się pod obce iarzmo. Słowem, jeżeli chwalemy przeszłość, tedy pięknią tylko stronę medalu odstawiamy. Jakkol-

wiek chwalebny jest zamiar młodzieży spieszenia na pomoc uciskanej oędzy i położenia końca w korzenionem bezprawiom, nie zastanawiają się jednak nad skutkami, które wyniknąć mogą z kierunku nadanego raz gorącej młodzieży!,,

Powrócił tu posel Pruski Hr. Goltz.

Podług wieści Xże Wellington miał istotnie żądać od Francyi, aby sprzeciwiała się papadowi Turcyi; ale rząd nasz stosując się do S. Przymierza ofiarował tylko pośrednictwo swoje. Xiaże Richelieu niema być wcale Grekom przeciwnym.

Podług doniesień z Stambułu Porta odebrała od posła Angielskiego ważne nader pismo. Konsulowie Angielscy odebrali rozkaz, aby tylko władze Tureckie uznawali i dawali im wsparcie, jakie należały się od szprawielskiego Mocarstwa; powstańcom zaś ani paszportów, ani przytułku nie udzielali. Kupcom swojego narodu, którzy Grekom broń, &c. dostawiali, aby żądnej niedawali pomocy, a to wszystko na mocy istniejących między Portą i Anglią traktatów.

Potwierdza się z listów z Stambułu pod d. 10 Sierpnia, że Grekom udało się spalić kilkanaście przewozowych okrętów floty Tureckiej, która z swej strony przez wylądowanie do Samos kilkanaście wsi spaliła, lecz nakoniec kontenta była, iż schronić się mogła do portu Kos (Stanchio).

Czytają tu uwagę, iż zdarzenia z zagranicami posłami w Lizbonie zostały jeszcze przed przybyciem Króla, ale że mogą mieć ten wypadek, iż Monarchowie rzeczonych posłów, terazniejszego porządu rzeczy nie uważają.

P. Green, Angielski konsul w Patras, który potajemnie stamtąd uciekał, przybył do Marsylii. Grecy zarzucali mu, że działał jako szpieg i wspierał wszystkimi sposobami Turków, a tak zgwałcił prawa narodów i neutralności, i sądzić go chcieli.

Z Londynu przybyli tu Lordowie Jarmouth, Holland, i Margr. Landsdown i P. Robert Wilson, tudzież Jenerał Baron Thuyll, poseł Rosyjski w Lubowie.

Z Londynu d. 31 Września.

Król przybył w niedzielę do portu Milford w Wali i zamiarem J. K. M. było, jeżeliby do dnia wczorajszego nie okazał się pomyślniejszy wiatr udać się łodem (257 mil Angielskich) do Londynu.

Ministrowie Margr. Londonderry i Lord Sidmouth już tu poróćili.

Liverpoolski pocztowy statek *Warferlo*, który d. 4 z mnóstwem podróżnych, częścią ekwipażów i koni królewskich z Dublina odpłynął, został przez burzę tak dalece nadwerżony, iż w środku okrętu utopił się ulubiony koń Królewski. Powozy królewskie o mało już z okrętu nie wyrzucono.

Xiążę Wellington w liście do wydawcy dziennika *New Times* zbit rozpuszczoną tu wieść, iakoby syn Marszałka Ney wyzwał go w Paryżu na pojedynkę.

W nocy na niedzielę wybuchnął w fabryce parasolów P. Southa i Fossick w ulicy Lombard wielki pożar, który w krótko ogroził wszystkie okoliczne domy i zbór Kwaków. Dom tylko Bankiera Wasternona uratowano; ale reszta gmachów się spaliła. Wczoraj wybuchnął także pożar w ulicy Prices, który do

szczętu 4 domy spalił. Przy obu tych pożarach kilkanaście ludzi utraciło życie.

Doktor Antomarchi, lekarz Napoleona, opowiadał w jednym towarzystwie co następuje: Bonaparte bawił się często ogrodnictwem, i pod jego oczyma zakładano w ogrodzie Longwood ciennice i grotty. Jenerał Bertrand, jego żona i Antomarchi dopomagali mu takowych prac. Ulubiony jego ubiór był Chłopskiego ogrodnika, to jest bawkinowe suknie i wielki słomiany kapelusz. Podczas ostatnich 8 miesięcy jego życia, zaledwo go nakłonić można było do spocznienia na sofie lub w krześle. Cierpiał nieznosne bólesci, był zły i stracił dwie trzecie części swej tuszy. Ostatnie jego słowa były: *Tête d'armée*, ale kiedy je wymawiał, dokuczala mu już gangrena, i dla tego nie miały związku. Podczas jego choroby syn jego był głównym celem jego rozmowy; nigdy o polityce nie mówił, (tak przynajmniej Dok. Antomarchi zapewnia.) Matka przysłała mu dwóch Xiężów; jeden z nich był już w podeszłym wieku, a drugi młody. Pierwszy nie mógł znieść klimatu i przymuszony był do Europy powrócić. Odżich przybycia bawiła w Longwood codziennie Msza S. Dok. Antomarchi zapewnia, że Bonaparte umarł iako dobry Chrześcijanin. (Starzego Xiędza nie cierpiał, ponieważ ustawicznie zażywał tabakę, od której sam zupełnie się odzwyczaił. Pani Holland nie znał osobiście; ale od niego uwiezienia przysłała mu zawsze potrzebne rzeczy do stołu i wygody, tudzież xiążki, dla uprzyjemnienia jego życia. Za te dowody uprzejmości odkażał iey tabakierę, którą niegdy od Papieża otrzy-

mat. — Dok. Automarchi zapewnia, że Bonaparte, którego zawsze Cesarzem nazywa, nigdy do swojego domu kobiecy nie przypuszczał. Jedney tylko Pani Bertrand wolno było bez opowiedzenia się wchodzić do jego pokoiów. Napoleon zupełnie był przekonany, iż umrze na wyspie S. Heleny. Rozmawiał często z Dok. Automarchi o zdarzeniach swej młodości i przypominał sobie najdrobniejsze wypadki. Ponieważ lekarz rodził się także na Korsyce, mówili zatem z sobą dyalektem Korsykańskim. Dom na Longwood był nader szc upły, niewygodny i wilgotny; nowy nie był jeszcze ukończony, ale postanowieniem było Napoleona nigdy w nim nie mieszkać. Biblioteka jego składała się z najlepszych klasyków; Pani Holland i inni przyjaciele przysyłali mu z Anglii pod pieczęcią Ministra Bathursta najszybsze pisma. Jadał zawsze na srebrnym serwisie z herbem Cesarzowskim, którego w St. Cloud używał. Włosy z głowy i brody zostały po jego śmierci obcięte i krewnym odesłane; każdy z domowników zostawił sobie jeden z nich strzączek. Dok. Automarchi okazał się. Gubernator Hudson Lowe nie dozwolił mu zabalsamować jego zwłoków, ani na trumnie napisu położyć. Nad opisem życia swego nie pracował już Bonaparte po przybyciu Automarchi, ponieważ był coraz słabszy. Urzędowego raportu o utworzeniu jego zwłoków nie podpisał Automarchi, ponieważ nie był o to proszony; lecz zdaniem jego klima rządztwa śmierć Napoleona.

Z wyspy S. Heleny przybyli tu: P. Hudson Lowe, Futeownik Reade i Hr. Balmain, adiutant N. Cesarza Rosyjskiego, z swoimi rodzinami.

Pszenicę płacono tu wczoraj od 84 do 88 szylingów kwarter, i jeżeli ta cena trzymać się dalej będzie, tedy party nasze otworzone zostaną dla zagranicznego zboża. Gazeta Morning-Post wzywa wszystkich rolników do śpieszenia do stołicy ze zbożem, dla zniżenia tej ceny.

W przeszły czwartek Doktor Woodney, Porucznicy Clapperton i Denmann pojechali do Plimut i Falmut, dla przedsięwzięcia podróży na odkrycia wewnątrz Afryki, wynalezienia biegu i końca rzeki Nigery. Udadzą się z Trypolu pod opieką Deja do Mourzouk, a stamtąd albo do Tumbuktoo, albo do Boruhu.

Listy z Fort-au-Prince na St. Domingo donoszą, iż wdowa po Chrysteferze obierała swoimi córkami odpłynęła stamtąd d. 1 Sierpnia do Anglii.

Dowódca morskiej naszej siły w południowej Ameryce, P. Tomasz Hardy, nie uznał ogłoszonego przez Lorda Cochrane zamknięcia brzegów Peru. Jeżeliby ostatecznie przy swoim zamiarze obstawał, dowódca nasz nie omiąłby zapewne przedsięwzięć stosownych środków. Podług ostatnich doniesień z Peru Lord Cochrane opanował Arica i kilkanaście Hiszpańskich okrętów zabrał. Generał San Martin wsiadł z 1000 ludzi na okręt w Huachico d. 30 Kwietnia, i sądzą, iż ta wyprawa przeznaczoną jest przeciw Panamie. Listy z Santa Martha pod d. 17 Lipca potwierdzają, że Niepodlegli opanowali Boca-Chica 20 officerów i 14 żołnierzy Rządowych przyprawiono jako jeńców do Santa Martha; reszta osady przeszła do Niepodległych.

Z Brukseli d. 14 Września.

Nie wiadomo jeszcze, w którym dniu

przybędzie tu Król Angielski, ponieważ zpożoił się jego powrot z Irlandyi. Na przyjęcie jego tak w Kale, iako i tu poczynione są wszelkie przygotowania. Król nasz oczekiwany tu jest z obłema Królewicami z Hagi.

Dwaj Angielscy officerowie w służbie Wschodnio-Indyjskiej kompanii, po wracając ładem do Anglii, przejeżdżali przez Bukarest gdy wesali tam pierwsi Turcy. Pomimo wszystkich grzeczności, z takimi przyjął ich Basza, nie mogli jednak utulić swego zadowolenia nad niekarnością wojsk jego i niezręcznością jego kanonierów, którzy przy używaniu swoich dział sami się kaleczą. "Coż czynić (rzecze Basza) to wszystko znajducie się w ręku Proroka.,,

Z Lizbony d. 28 Sierpnia.

D. 24 b. m. obchodzono tu była pierwsza rocznica rewolucyi Portugalskiej. Wszystkie wojska tutejszey osady wystąpiły w nowey narodowey kokardzie na paradę wojskową, na której znajdował się także Król przy teyże kokardzie. Na wielkiem potem obiedzie spełniono następujące zdrowia: Portugalskiego narodu! Stanów! Króla Japa ógo, i na zakończenie: wszystkich konstytucyjnych ludów! Zdrowie to spełnione zostało z szczególną radością i okrzykiem: Niech żyje konstytucya! — W wieczór całe miasto było oświecone i dany był bal, na którym spiewana była pieśń, którą nasz Królewic następca tronu miał napisać.

Wyjechali także z tąd posłowie Pruski i Duński, ale nie z powodu zasłęty sprzeczki z posłem Austriackim, tylko, że mieli już wexesuley od swoich Dworów pozwolenia.

Przedwysłaniem nowych wojsk do Brazylii wznosi się wiele głosów. Szczególniey oświadczył się przeciw temu P. Thomas w Stanach, mówiąc: że mamy dosyć nieliczne wojsko, ażebyśmy go jeszcze przez kosztowną wyprawę zmniejszać mieli, która, jeżeli Brazylija przyjąłaby konstytucyą jest niepotrzebna, a jeżeli nie przyjmie, wcale nieużyteczna.

Z Madrytu d. 29 Sierpnia.

Słychać, iż Król nie tylko uda się z St. Ildephonse do Eskurial, ale tam nawet zimować będzie; wniesć to przynajmniej można z czynionych tam przygotowań. Wielu okazuje ztąd nieukontentowanie, lecz nie można tego Monarsze poczytać za złe, gdyż ustawiczne tu zaburzenia szkodzą jego zdrowiu.

Krzykały klubu Fontana de Oro podnoszą coraz głośniey swe krzyki. Jeden z nich wnosił: aby oddać posłów Francuzkiego, Rosyjskiego, Austriackiego i Pruskiego, ponieważ są iawnemi nieprzyjaciółmi naszego systematu. Inny radził nawet, aby 10,000 wojska posłać do Francyi, dla obalenia despotyzmu, tak mu się podobalo nazwać konstytucyą Francuzką.

Jenerał Morillo, który sądzony był przez kommissyją wojskową, usprawiedliwił się zapewne i będzie znów Jenerałem kapitanem.

Gdy nowo mienowany Minister wojenny Jenerał Contador jest soletni starzec i leży chory w Kartagenie, przeznaczają zatem na jego miejsce Jenerała Cortteras.

Przez gońca nadeszła tu smutna wiadomość, że gorączka żółta pokazała się w Maladze, Xeres, Kordubie &c. Pod-

Wojono zaraz kroki ostrożności dla zapobieżenia iey się rozszerzaniu. W Barcelonie jeszcze zupełnie nie ustała; ale przecież zwolniała i wporcie tylko panuje.

Z uszłych do Hiszpanii Neapolitańskich i Piemonckich officerów popłynęło już 100 do Grecyi. Wielu Hiszpańskich nie będących w czynney służbie officerów zaciąga się także do Grecyi i mówią o utworzeniu legiiou Hiszpańskiego z 1200 żołnierzy pieszych i 200 artylerzystów. Karabiny, które fabryki nasze dla Greków robią, placone są przez jednego z naszych kupców gotowizną.

Z Korfu d. 8 Sierpnia.

Wojsko Tureckie pod Chorszyd Baszą utrzymuje się ciągle w swoim stanowisku przed Janiną, (podług gazety Francyi otrzymało nawet moździerz, z których rzuca bomby do nadmorskiej twierdzy schronienia Ali Baszy). Położenie jednak tego wojska stało się codziennie gorzem przez ustawiczne napady Albańczyków i inoich powstańców, zwłaszcza, że mu żadney żywności nie dopuszczają. Z tego powodu sprzedaliśmy nasze zboże nader drogo Turkom w Prevesa, którzy go temu wojsku dowożą.

Wojskiem w Epirze z strony Soliotów dowodzi naczelnie Photos Zavella, a sprawami cywilnemi zarządza Perribos, dawniej pułkownik w służbie Rosyjskiej, który napisał także historią Epiru.

W Grecyi wyszły dwie odezwy: jedna Pargiotów do Jończyków wyraża: „Waż uległ pod Krzyżem! Mieszkańcy skalistej Sulli przywrócili Epirowi wolność. Uciekajcie z ziemi, na której wasi nieprzyjaciele panują! Niema Jońskiej wolności, niema wolności, gdzie bandera

Angielska powiewa. Anglicy są przydciotmi barbarzyńców. Unikajcie ich! przybawajcie wszyscy na ziemię naszą, a wy młodzieńcy, owe młode lewki walczcie obok nas. Mała będzie wasza kupa! lecz nazwiemy was wyborem. Znak krzyża! S. powiewa na wszystkich brzegach Epiru i jest godłem pokoju. Do nas Pargiotowie i Jończykowie! patrzcie, że wszyscy Grecy uchwycili oręż! Chcecież być nazwani niegodnemi? — W obozie pod Pargą d. (16) 23 Czerwca 1821. — Kapitanowi Sulli. — W drugiem wyrażono: „Państwo Hellenistów jest państwem rzeczywistem; mamy broń, proch, przyłaciół; słowo wolność przestrasza naszych nieprzyjaciół i uciekają. Senat wolnego Jońskiego państwa źle względem nas postąpił. Grecy ciężko uciekają grzesników! — Kupa nasza oboznie nad brzegiem morza, na wyspie Leukos (na przeciw wyspy S. Maura) i dozorcy wodnicy przeprowadzą was. Ogłosimy światu drukiem słowa zbawienia! — Pisano d. 17 Czerwca 1821. — Andrzej Matara, Vangeli Poła, Fr. Focca i wszyscy członki wyborowej kupy.„

Rząd nasz obchodzi się z Moerana-mi i ich na wyspach Jońskich licząc stronnikami ciągle surowo. Cefaleński okręt z amunicją z Livorna do Morei przeznaczony, musiał się przed burzą do Zante schronić i tam skonfiskowany został. Nadaremnie upominali się Helleniści o jego ładunek. Daudzierz osmiu w Morei ranionych Jończyków chcieli się w domach swoich wyleczyć, lecz nie pozwolono im do kraju wrócić. Grecy żala się bardzo przeciw postępowaniu rządu Jońskiego.

Zwracających trzymać Gazetę Krakowską od 1go Października r. b. uprasza Redakcja o wzięcie się zgłaszanie. Gazeta zacznie od następującego nowego roku nowy wychodzić drukiem.

DODATEK

DO N^{ro} 28.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 30 WRZESNIA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

Z Obserwatorium Krakowskiego.

W tych dniach odnowiony i poprawiony zegar dla wygod publiczney kompas na południowej stronie Kościoła P. Maryi, w 140 lat po jego pierwszym założeniu. — Przydanym jest do niego południk dla średniego czasu, to jest dla takiego biegu, który mieć powinny zegary dobrze uregulowane; bo cztery tylko razy do roku, to jest 25 Grudnia, 15 Kwietnia, 22 Czerwca i 1go Września; zgadza się czas prawdziwy z czasem średnim; i wtedy cień od końca skazówki pada na wspólne przecięcie linii krzywej wyrażającej południk średniego czasu z linią prostą pionową przez iey środek przechodzącą i południk prawdziwe wskazującą. — W miesiącach Lutym i Li topedzie dochodzi równość czasu czyli różnica między czasem średnim i prawdziwym blisko do kwadransu. — Zegar więc dobrze urządzony powinien zawsze pokazywać taką godzinę gdy cień od końca skazówki pada na krzywą w Miesiącu na kompasie wpisany. Krzywa ta ma kształt podługiego 8.

Scianna Kompas ma zboczenie 1° 10' ku południowi, należy więc ten Kompas do tak nazwanych nieforemnych. — Należące do niego linie na tymże Kompasie linie z łuków niebieskich, ustanowicie linia prosta średnia dla równonocy, zaś skrajne hyperbole dla przesileni letnich i zimowych. — Może więc być ten już trzeci na publicznym miejscu w Krakowie wystawiony Kompas uważany oraz jako zmysłowa treść teoryi rocznego biegu Słońca. Przewidując o tym naukowym oraz pożytku i kwitnieniu nauki dwie rozprawy wydane przez uczniów tutejszey Akademii.

W tych dniach przybyły do tutejszego Obserwatorium dwa nowe narzędzia, Inklinatorium i Sextant Hadleya z Instytutu Reichenbacha. Ostatni ten instrument może być oraz i do geodezyjnych rozmiarów użytym. Sprawdzone są tymczasem takowe pomniejsze narzędzia z funduszu na potrzeby Obserwatorium od NN trzech Dworów zatwierdzonego, nim się przez wiele lat zbierze dostateczna kwota na kupno narzędzi jakich obecny stan nauki wymaga.

Do nadzwyczajnych zjawisk przyrodzenia, należy znaczne zbliżenie się Saturna i Jowisza dwóch jasnych Planet, okazujących się w porze wieczornej przy wschodzie nad poziomem Krakowskim; w Grudniu będą siebie najbliżej. Jowisz ma okazać światło. Obydwie te Planety gorąją teraz w południku Krakowskim po północy, w której to chwili odprawia się ich obserwacje. — Podobne zbliżenie się tych dwóch planet dopiero we 20 lat nastąpi.

Czytują się z ciekawością przemianą ce wojskowe i polityczne nowiny: Wiadomości egułu i tyjące się zjawisk przyrodzenia w naszym systemie światła. Niemniej są interesującymi dla istot rozumnych.

Z Smirny d. 7 Sierpnia.

Przybyły d. 28 Lipca na tutejsze przedporcie Francuzki Kotraadmiral Halgan, obciążony jest oddawno z tutejszymi okolicami. Jeszcze w r. 1817; dowodził na stanowisku Lewantu i zasłużył na szacunek i wdzięczność. Oprócz dwóch Francuzkich fregat, stoi na tutejszem przedporciu 5 pomniejszych wojennych okrętów, a jedna fregata z 6 brygami krąży w okolicach.

Z Lworna d. 3 Wrzesnia.

Do niepewnych wieści należy, że Francuzcy Jenerałowie Lefebvre - Desnouettes i bracia Allemand z pewną liczbą oficerów Francuzkich do Grecyi przybyli.

Pomiędzy Baszą Egiptu i Grekami zachodzi najlepsze porozumienie. Dwa okręty pierwszego, które przez Greków zabrane były, zostały z rozkazu Ministra morskiego w Hydra natychmiast uwolnione.

Dwa Amerykańskie okręty przybyły

a działami i amunicyją do Hydra, które zaraz gotowizną zapłacone zostały.

Przy zdobyciu Trypolizy dowodził Demetri Jasyłanty wojskiem, a Kantakuzeno artylerją. Skoro wylom zrobiony został, Spartanie wpadli najszybciej do miasta.

Na okręcie z Marselii oprócz wielu Greków i oficerów Francuzkich przybył także do Grecyi Xże Maurocordato.

Od brzegów Menu d. 15 Wrzesnia.

G zeta Kasselska zawiera nowy podział Elektorstwa na 4 główne prowincye, z których każda dzieli się na 4 cyrkuły. Całe Elektorstwo posiada 578,988 mieszkańców.

Związek w Sztuttgardzie chce tylko dozwoloną od każdego rządu drogą wspierać uciśnionych Greków, ale nikogo nie wzywa do wojny przeciw Turkom ani miejsca do zgromadzenia się nie oznacza. Dwaj Grecy z świętego hufca, którzy dla ścisłej neutralności rządu Austriackiego nie mogli z Tryestu do Peloponesu odplynąć, przeprawiając się przez Austrią, Bawaryą i Wirtembergią do Francyi, dla dostania się ztamtąd do Grecyi, zostali w Sztuttgardzie przez związek peniędzy na drogę wpartemi. Nazwiska ich są: Panagiot Hagiopolo z Sparty i Mikołaj Keostantyno z Missolongi w Aetolii. — Dyrekcye teatralne w Niemczech wezwane także są przez pisma publiczne do łdania wystawień na korzyść Greków. — W Bernie w Szwajcaryi zbiera dla nich towarzystwo składki.

W Hanowerze na przyjęcie Króla tworzą honorowe straż konne i piesze, i wielkie czynią przygotowania.

DONIESIENIA.

Pisarz Trybunału I. Inst. W. M. Kr. i jego Okręgu podaie w myśl Art. 682 R. P. S. do publicznej wiadomości, iż kamienica w Krakowie w przecznicy ulicy S. Anny w Gminie III. W. M. Kr. O. I. pod L. 314 między Sąsiedzkimi kamienicami z lewej strony z kamienicą IP. Mateusza Koniecznego, z strony zaś prawej z kamienicą JW. Jana Mieroszewskiego leżąca, do ś. p. Heleny z Element Sokulskiej dłużej z prawą spadkowości do Sukcesorów lewy małoletnich przez Opiekuna i oycę reprezentowanych do Właściciela W. Stanisława Sokulskiego O. M. Kr. w teyże zamieszkałego należąca, na żądanie JPanny Konstancyi Rucieńskiej Panny doletniej w Krakowie przy ulicy S. Józefa pod L. 93 zamieszkałej, a do tey czynności u W. Michała Stroczeńskiego Adwokata przy Sądach Rpltey Krakowskiej, w Krakowie przy ulicy Kanonney pod L. 126 zamieszkałego, od której tenże w Sądzie stawia i popierać będzie zamierzające obrane i prawne mające, przez publiczną licytacją sprzedaną zostanie, a to na zaspokojenie Summy Złp. 9,000 w monecie srebrney Courant z prowizją po 6 od sta roczną od ostatniego kwitu do wypłaty należną, z mocy Obligu Urzędowego, między W. Stanisławem i ś. p. Heleną de Element Sokulskimi Małżonkami Debentami z jednej, a JPanną Konstancyą Rucieńską Wierzycielką z drugiej strony, przed niegdy Walentym Lichockim byłym Pisarzem Aktowym Deptu Krakowskiego w dniu 2 Grudnia 1812 roku Solidarnie bez odwołania się zeznającego, nienaruszenia bezpieczeństwo i Hypotekę do kamienicy pod L. 314 stojącej, przed reznym obligiem mieszczącą zachowującą, w moc którego obligu Stanisław i Helena de Element Sokulscy Małżonkowie upłacając Summę Złp. 1800 w monecie srebrney Courant z prowizją pod datą Aktu, zobowiązali się pozostałą Summę 7,200 Złp. w monecie srebrney Courant wraz z prowizją po 6 od sta dwoma ratami w dniu 24 Czerwca 1814 r. skończyć się mającemi wypłacić, na co tylko 1000 Złp. wypłacili.

Załączenie tey kamienicy skutecznym onem zostało przez W. Tomasza Jarzyńskiego Komornika Sądowego w dniu 11 Maja 1821 roku. — Kopie Protokołu załączenia stowornie do przepisów Prawa W. Stanisławowi Sokulskiemu Solidarnemu Debentowi. — P. Mateuszowi Koniecznemu Wójtowi Gminy III. Jasiowej. — Stanisławowi Jastrzębskiemu ustanowionemu Dozorcy kamienicy zajętej. — P. Alojzemu Filipowiczowi Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu I W. M. Kr. wszystkim w Krakowie zamieszkałym, przez Wóźnego Stanisła Jastrzębskiego przed zarejestrowaniem wręczone zostały.

Tenże Protokół załączenia w księgi Hypoteczne W. M. Kr. i jego Okr. Vol. III. K. Z. dnia 25 Maja 1821 r. na karcie 164 pod Nr. 27, zaś w kancelaryi naszej Pisarza Trybunału w księgę II. załączków nieruchomości od stronicy 658 do 663 pod L. 75 w dniu 8 Czerwca 1821 r. wpisanym został.

W Kamienicy tey na Iwszym piętrze mieszka JW. Krzysztof Dobieński O. M. Kr. na drugim i goim piętrze W. Józef Kozłowski Med. Dr. zresztą na dole W. Stanisław Sokulski Debent Solidarny.

Pierwsza publikacya warunków sprzedarzy w dniu 27 Lipca 1821 r. na Audyencyi Włs. Trybunału I. Inst. W. M. Krakowa odbyła się, a dalsze według Art. 702 R. P. S. nastąpiły, w dalszym zaś porządku w dniu 12 Października r. b. o godzinie 10 ranney odbędzie się licytacya przedstawowca tey kamienicy, której cena na pierwsze wywołanie w Summie 16,000 Złp. ustanowiona jest. Warunki licytacji przy zbiorze objaśnień w kancelaryi naszej do przejrzenia są złożone. — W Krakowie d. 26 Września 1821 roku.

Kuliczkowski, Pisarz.

Podpisany Komornik Sądowy uwiadomia Szanowną Publiczność, iż dnia 280 Października r. b. o godzinie 10 ranney w domu przy ulicy Grodzkiej pod L. 34 sytuowanym odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytacją różnych sprzętów, narzędzi blaszanych, iako to: maszyn do kawy, tac, kwart, leyków, latar, lichtarzy, miednic, i wiele innych, tudzież różnych narzędzi blacharskich do tego rzemio-

a potrzebnych; życzący sobie takowe nabydź zaopatrzeni w pieniądze, raczą się a oznaczony czas i miejsce zgromadzić. — W Krakowie d. 27 Września 1821 r.

Tomasz Jarzyński, Kom. Sąd.

Ktoby sobie życzył kupić Włók na ryby na urząd zrobiony ze szpagatu dostaje go w ulicy S. Jana pod Nr. 435.

Z Poniedziałku na Wtorek w nocy, to jest z dnia 24 na 25 Września r. b. w arczmie Chachol zwanej, do wsi Gorzkwi należącej, między wsią Zielonkami pod Krakowem i Cisnownicami leżącej, skradziono dwie siwe rosłe kłaczki lat 8 lub 9 mające, z których jedna żrebia, grzewy i nóg od dolu białawych ogon także białawy, na krzyżach wytarty ma; druga zaś ciemniejsza nie żrebia przepadła, grzewy i ogona siwego; na prawej stronie biodrę z sierci obtarta ma; obydwie te kłaczki były rozkute. Ktoby takowe wysledził, przytrzymawszy właścicielowi tychże w Kielecach przy ulicy Borzęckiej pod L. 262, lub też w Krakowie przy ulicy Gołębiej pod L. 282, albo wsi Dobry pod miastem Pilicą w Obwodzie Okuskim leżącej, donieść raczy, za co tak przyzwoitą nagrodę odbierze, iakoż też wszelki koszt wroconym mieć będzie. — Dań w Dobry dnia 25 Września 1821 r.

Kowalski.

Prezes Sądu Apellacyynego Wolnego Niepodległego i Koście Neutralnego Miasta Krakowa i tego Okręgu. Stosownie do przepisu Artykułu 118 Kod: Cywilnego podaje niniejszym do powzięchoey wiadomości, iż Trybunał I. Inst. kraju tutejszego, na powództwo Barbary z Morawskich Hallerowej, po śledgdy Baltazarze Haller potostalej wdowy, Matki Heleny z Hallerów Mątrzykowskiej siostry i Marianny z Hallerów Węziłowej siostry, Obywatelki Miasta Krakowa, w mieście tutejszem pod L. 139 zamieszkałych, wydał w dniu 10 Lipca r. b. wyrok stanowiący, którym nieprzytomność Wojciecha Hallera żadoey o sobie wiadomości nie dającego, uznając została. — W Krakowie d. 29. Sierpnia 1821.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr. Sąd: Appel.

P. Kletke z Berlina w przejeździe przez Kraków do Rosyi pokazane w Hotelu Dreuskiem JP. Lipińskiego

Gabinet Ontycznych Panoramów.

Gabinet ten zawiera 10 wedle natury odrysowanych i w naturalney wielkości wystawionych widoków, Drezn, Rzymu, Mediolanu, Zurich, wyspy S. Heleny, Moskwy, Królewca, Neapolu. &c. Gdy takowe wystawienia nie były tu jeszcze w dążenie, pochlebia sobie zatem Artysta, że i tu zasłużył na pochwały, które już w te niedawnych Niemieckich miastach uzyskał. — Gabinet jest codziennie od godziny 7 zrana do 7 w wieczór do widzenia.

Wies Wierzbica w Woiewództwie Krakowskiem Powiecie Szydłowskim, Obwodzie Stopnickim leżące, odwie mile od miasta Poczowa, i Chmielnika, jest w zastaw do pułczenia; ktoby sobie życzył tej obęca zechce udać się do właściciela tej wsi mającego w Krakowie przy ulicy Grodzkiej, w Domu własnym pod Nr. 180 stojącym.

Prezes Sądu Appel. W. N. i K. N. M. Krakowa i tego Okręgu. Stosownie do przepisu Art. 118 Kod: Cyw. podaje niniejszym do powzięchoey wiadomości, iż Trybunał I. Inst. kraju tutejszego, na powództwo Maryaony z Byłowskich Dulawskiej, wydał w dniu 6 Maja r. b. wyrok przedtawowy którym śledzenie nieprzytomności, Andrzeja Dulawskiego Męża powódki, przeszło lat 4 w mieście ostatnie o jego zamieszkała mieście Chrzanowie nie rzytomiego, i żadoey o sobie w adomości dającego, nakazany zostało Sądowi Pokoju Okręgu Chrzanowskiego. — W Krakowie d. 9 Czerwca 1821 r.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr. Sąd: Appel.